

værgé et saadant Sammenstød. Det forekommer mig, at det Standpunkt, som min Meningsfælle her har taget, er fuldstændig korrekt, og det ærede Medlem vil deraf se, at naar der rundt omkring i Blade af forskellig Farve staaer, at vi Socialdemokrater og navnlig Lederne, Førerne, kun leve af at udsaa Misfornøjelse, da er dette aldeles ikke Tilfældet. Han vil deraf lære, at vi tvertimod glæde os, naar der ved et fornuftigt Skridt fra Administrationens Side gribes ind for muligvis derved at afværge større Strejker, større Bevægelser paa dette Omraade, og at vi i det Hele taget støtte de Bestræbelser, der imødekomme Arbejdernes Krav ved at søge at vække Tilfredshed blandt Arbejderne her og dem, der arbejde ude omkring i Landet ved disse offentlige Institutioner. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem havde Grund til baade at begynde og slutte sin Tale med at være særlig utilfreds med, hvad min Meningsfælle i dette Tilfælde havde sagt, det forekommer mig netop, at han skulde glæde sig ganske overordentlig derved. Jeg har nu ikke stor Grund til at glæde mig over de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem og hans Meningsfælle, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen). Det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere faldne, ikke ere saa ganske i Traad med den Tanke, der ligger til Grund for min Meningsfælles Udtalelse. Det er jo nemlig saaledes, at vi i de senere Aar adskillige Gange have stillet Forslag om Forbedring af de underordnede Klassers Løn, og fra de underordnede Klasser ude omkring er der kommet Andragende paa Andragende til Rigsdag, Regering og Administration, men hver Gang et saadant Andragende er blevet indbragt eller en saadan Tanke er kommen frem om at yde noget til de lavest lønnede, til dem, der i Virkeligheden ikke kunne leve af den Løn, de fik i Statens Tjeneste, er der altid bleven peget hen paa Kommissionen, og Kommissionen har ogsaa spillet en Rolle i Dag saamtidig med Tanken om, hvor Pengene skulle komme fra. Disse to Tapper er det egentlig, hvorom det har drejet sig, og hvormed jeg ogsaa vil beskæftige mig en lille Smule. Hvad Kommissionen angaar, staaer Sagen jo saaledes, at mit Parti som saadant ikke har noget med denne Kommission at gøre. Da den blev nedsat, skete der egentlig noget ret mærkeligt, idet Antallet af Kommissionens Medlemmer, der skulde vælges i hvert Ting, blev sat saa lavt, at vort Parti, trods det, at det

har Interesser paa dette Omraade, blev holdt ude af denne Kommission. Det havde været ganske naturligt, forekommer det mig, at man burde have sørget for, at alle de nogenlunde store Partier i Tingene vare blevne repræsenterede i Kommissionen. Men der skete endvidere dette, at af det Jernbaneudvalg, der hidtil havde haft med disse Sager at gøre, blev der skudt en Del Medlemmer ud, medens Medlemmer, der ikke før havde haft Sæde i Udvalget og ikke havde haft med disse Sager at gøre før, bleve satte ind. Man skulde altsaa tro, at naar Urostifterne, Medlemmerne af mit Parti, vare ude af Kommissionen, kunde de ikke sinke og hindre dens Arbejde, og at man ikke kunde skyde Skylden paa dem; og man skulde ogsaa tro, at den Forandring, der skete, at adskillige af dem, der havde haft Sæde i Jernbaneudvalget, kom ud og andre kom ind, var sket af Hensyn til, at de Folk, der kom ind, havde bedre Greb paa at faa ordnet denne Sag saaledes, at Kommissionens Arbejde snart kunde foreligge, og at det kunde foreligge i en god Skikkelse. Men imidlertid er Resultatet af Kommissionens Arbejde udeblevet. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds holdt et meget langt Foredrag om Kommissionen. Jeg synes, at det formede sig som en Undskyldning for, at Kommissionen ikke havde skyndt sig mere. Jeg synes, det formede sig ligesom ud af en ond Samvittighed over, at denne Kommission nu havde siddet i halvtredie Aar, imedens det er vitterligt, at der i denne store Etat er Tusinder af Mennesker, tør jeg sige, som ikke have det nødvendige til det daglige Behov, som selv og hvis Familier lide Af-savn, jeg havde nær sagt Nød, for hver Dag, der er gaaet hen. Under alt dette udtaler Ministeren, at det er en bekendt Sag, at der ikke er arbejdet meget i Sommer, og hele det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds's Foredrag synes ligesom at forme sig som en Undskyldning derfor. Man skulde dog synes, at om Arbejdet end er omfangsrigt, maatte der i Løbet af halvtredie Aar alligevel kunne være udrettet noget, og det forekommer mig, at hver Gang der ude fra det underordnede Personale, fra dem, der staa paa de smaa Lønninger, kom Anmodning frem om bedre Kaar, hver Gang der løftede sig Skrig udefra, der naaede herind, maatte det være ligesom Piskeslag ned over Kommissionen for at faa den til at skynde sig. Men det har den ikke gjort, og naar Forholdet er dette, at den ærede Minister